

nih novic po fari, in da ga ni mogel kdo bodi vjeti z laskavim jezikom. Ko dekile odide iz farovža, so vendar pobožnemu častilcu Marijinemu razne misli rojile po glavi. Dejal je sam pri sebi: bi-li bilo mogoče, da bi nebeška kraljica meni ubozega grešnika s takim naročilom počastila? Tako se je v svojem srcu poniževal in prav zavoljo tega ga je Marija visoko povzdignila.

Kdo je bil l. 1858, v katerem je Bernardika Marijine prikazni gledala, župnik v Lurdu in kako se je pisal? Peyramale se je pisal! O tem gospodu bi vam nekaj več rad povedal, ker se je marsikaj mičnega iz njegovega življenja izvedelo.

V pravično življenje pobožnega, da ne rečemo svetega g. župnika Peyramale so, kakor rože v venec, lepo vpletene Marijine prikazni, ki so se godile l. 1858 sred njegove župnije, v dupljini pod masabielskimi skalami. Krasna cerkev, katero je postavil na pečini na čast brezmadežne Matere božje, oznanja zdaj romarjem, ki se od vseh vetrov tam zbirajo, njegovo slavo in visoki stolp s svojim prstom kaže proti nebesom ter pravi tujcu, kje je zdaj rajni Peyramale doma.

„Moj oče, tako so gospod župnik radi razlagali“, „so bili doktor zdravilstva in so tri reči nad vse cenili: Boga, cesarja in svoj poklic.“ Njegov najstarejši sin je postal zdravnik, dva druga sinova sta cesarju služila, a najmlajši si je izbral najlepši stan ter je postal duhovnik. Rodil se je l. 1811 v Moméresu na Francoskem, je dobil pri sv. krstu ime Marija-Dominik in je zadnjič postal lurški župnik.

Mali Dominik je bil živ in ljubeznjiv otrok; njegovo lice je bilo vedno vedro, duh njegov bister, srce njegovo blago. Tudi njegovi starši so bili pobožni in bogaboječi in ker so svoje otroke lepo odgajali, je Dominik pred njihovimi očmi lepo rastel ne samo na letih, ampak tudi na modrosti in milosti pri Bogu in pri ljudeh. Še dandanašnji si ljudje v Moméresu marsikaj lepega razlagajo iz njegovih otročjih let.

Nekega deževnega jesenskega dne si je njegova mati, gosa Peyramalova, prinesla iz mesta par novih cokelj, in jih je doma v kot pod klop postavila. Potem je šla po svojem delu. Ko se vrača domu, sreča staro, prav ubogo ženo, ki pa je danes nosila celo nove coklje. Na pragu pa je stal mali Dominik in je veselega lica gledal za revno ženo. Mati je precej vedela, kaj se je zgodilo. „Kaj? Kdo pa ti je velel moje nove coklje totti ženi dati?“ „Ljuba mati, ne bodite vendar hudi, je rekel otrok, glejte tota žena je bolj uboga, kakor mi.“

V zimi enkrat je bil v tistih planinah hud mraz, da je kar les pokal in Dominik se je nekaj pri sosedu potikal. Tam je videl fanteka, ki je dregetal od zime, ker ni imel druge

obleke, kakor nekaj platnenih cunj. „Pridi, ga je klical Dominik, bodeva pa obleko menjala; naj zdaj mene nekaj časa zebe in naj bode tebi toplo.“ Dominik je svojega vrstnika po sili začel slačiti in precej je sam zlezal v njegove cunje. Ko stopi v taki obleki pred mater, se je mati kar križala, a ko jej pové, kaj se je zgodilo, ga ni mogla grajati, ampak ga je objela, in solza je zaigrala v njenem očesu, ko ga je na svoja prsa pritiskala.

(Dalje prih.)

Smešnica 24. Stotnik: „Trček, ali znate pisati?“

Trček: „Ne, jaz ne znam niti brati.“

Stotnik: „Sram vas je lahko, da vi tega ne znate, saj je sedaj že v vsaki vasi šola.“

Trček: „Prosim, g. stotnik, jaz sem v mestu doma.“

Razne stvari.

(Cesarje v dar.) Za pogorelce pri Novi cerkvi so svitli cesar 800 gld. darovali iz lastnega premoženja.

(Za šole.) Šola v Lehnu na Pohorju in šola na Dobrni ste prejeli od Njih veličanstva vsaka po 100 gld. za napravo šolskega vrta šola pri sv. Florijanu na Boču pa 300 gld. za stavljenje nove hiše.

(Blagoslavljanje hiše - zdravilnice.) Duhovniki naše Lav. škofije so o svojem času ustanovili posebno društvo v podporo potrebnim svojim sobratom. Le-to je na Dobrni postavilo lastno hišo, kjer bi zdravja iskajoči društveniki, kakor topličarji, dobivali stanovanje brezplačno, sicer se pa v isto vzprejemajo še druge osebe proti primernemu plačilu. Lani dodelano poslopje je zdaj tudi znotraj opravljeno. Dne 19. junija bodo, kakor se nam nanzanja, prevzv. in mil. gospod knezoškof Mari-borski vsled dobrohotno dane besede novo hišo-zdravilnico blagoslovili.

(Iz kopaljšč.) Na Slatini je bilo doslej 221, na Dobrni pa do 1. junija 212 tujecev. To je izlasti za prvo kopaljšče ubogo malo.

(„Polom.“) Brata Kiss, trgovca v Mariboru na Grajskem trgu, sta padla, to se pravi, več dolga sta imela, kakor pa je njuno blago zneslo. Ker so tudi naši kmetje pri njiju železje in enako blago kupovali, za to jih opomenimo, da se odslej ne sme njima nič več denarja dati v roke, tudi ne, ko bi jima bil kdo kaj na dolgu.

(Uboj.) Na Slapih župnije M. B. na Črni gori, so pastirji našli jamo, v njej pa kosti človeškega trupla. Ondi je svoje dni bila krčma in nje tedanji posestnik, Jurij Hraš, še živi, toda v ječi. Sum sedaj leži na njem, da je kje kacega vinskega trčca ubil ter ga ondi, kakor je mislil, na večno shranil.

(Strela.) V soboto, dne 4. junija, je treščilo v hišo železničnega čuvaja v Jablanah na Dravskem polju. Strela je zadela 4 ljudi, vendar so že vsi kolikor, toliko okrevali.

(Nevih ta.) Zadnjo soboto, dne 11. junija, je bila huda nevihta v Celju in precej na široko po okolici. Deža je bilo, kakor bi ga iz vedra vlival in dvakrat je udarilo, na srečo pa je le prvokrat nastal ogenj v necem kozolcu pri Celju.

(Turnarji.) Ne vemo, koliko, toda veliko jih že ni bilo, unih turnarjev iz Celja, ki so šli na Telovo „na božjo pot“ v Konjice. Celo „D. W.“ govori samo o pol duceta vozov, vendar pa misli, da je to število dovolj, naj pové „urbi et orbi“: Turnarji, nemški turnarji so pili v nemških Konjicah.

(Nesreča.) Utonil je v Savinji pri Mozirju France Korpnik, osem let stari sin tamšnjega posestnika. Bil je hotel prebresti reko, toda voda ga je izpodnesla.

(Občinsko kopališče.) Na Dravi malo doli pod brvjo napravi si mesto obč. kopališče, za vojaštvo bode pa odslej pri Franc-Jožefovi vojašnici. Da se je odpravilo kopališče tik mostú, za to bode vsak hvaležen, kdor še ima kaj nravnih čutov.

(Klavnicca.) Visoko nemška gospoda, ki sedi v Celjskem obč. zastopu, hoče z vso silo narediti klavnico. Veliko prebivalcev pa je zoper podraženje mesa, ki bi vsled tega nastalo, to pa brez vsake prave potrebe. Klavnica stala bi v občini Celjske okolice in čudno, mestni zastop še le poprašal ni zadnje, ali nima kaj zoper njo.

(Za dijake.) Dijaska kuhinja v samostanu č. gg. oo. minoritov v Ptujju je razdelila meseca maja t. l. 522 kosilic v vrednosti 78 gld. 30 kr. Počenši z 20. septembrom m. l. je uže podarila ubogim dijakom 4090 kosilic, stroškov pa imela 613 gld. 50 kr. Z nova so blagemu namenu žrtvovali: „Slovenci v Ljubnem“ 5 gld.; č. g. Janko Munda bogoslovec v Mariboru je nabral med bogoslovci 5 gld.; g. dr. Fran Gross, c. kr. sodnijski pristav v Ljubljani 4 gld. 50 kr.; „Neimenovan“ 1 gld. Vsem blagodušnim dariteljem in ljubiteljem učeče se mladine presrečna hvala! Bog plati!

(Shramba.) Posestnik Barth v Cmureku je imel dva hlapca. Eden njiju pa je svojega tovariša za 43 gld. obkradel. Šest goldinarjev je zapravil ali kakor je rekel, izgubil iz žepa, ostalih 37 pa je zavil v cunjno ter jih je skrnil v gnoju. Gnojnica pa je seveda papir zjela in in je denar zato brez veljave.

(Duh. spremembe.) Č. g. Karol Jaklič, župnik v Spitaliču, je v soboto dne 11. junija umrl v 75. letu svoje dobe. Provisor je postal č. g. Ivan Čagran, doslej tam pomožni kaplan.

Loterijske številke:

V Gradcu 11. junija 1887: 47, 77, 33, 53, 37
Na Dunaju " " 71, 35, 52, 22, 66

Postano.

V lekarni pri „Zamorcu“ na Dunaju, Tuchlauben 27

se dobijo vse zdravilne specialitete in zdravila vsaki dan po pošti. 20—24

Slavnemu glavnemu zastopništvu ogersko-francoske zavarovalnice (Franco-Hongroise) v Gradcu.

Podpisani izrekajo s tem svojo prisrčno zahvalo za zelo točno preiskovanje in izplačevanje po požaru dne 3. maja 1887 pouzročene škode.

Schwabendorf pri Ptujju, dne 29. maja 1887.

Se potrdi: Srenjski urad v Pobrežji:

August Stanic, srenjski predstojnik.

Martin Vertič, Jakob Sprach, Tom. Pišek.

Zahvala.

Podpisani posestniki iz Strohinja, katerim je dne 13. maja t. l. strahoviti požar uničil naša poslopja, štejemo si v prijetno dolžnost, vzajemno zavarovalni banki „SLAVIJI“ v Pragi izraziti svojo najtoplejše zahvalo, da je tako brzo in brez vsakega odtegovanja izplačala zavarovane zneske.

Priporočamo ta jedini narodni zavarovalni zavod slavnemu občinstvu z najboljšo vestjo, da se zavaruje pri njem.

V Strohinja, dne 7. rožnika 1887.

Videl in potrdil:

Anton Zarnik, Valentin Korenčan,
župnik. župan.

Matevž Rozman, Nace Marinšek, Jurij Drinovc, Jan. Snedic, Marija Belc, Jan. Grašic, Andrej Ahačić, Marija Jarc, Šimen Černile, Marija Marinšek, Jan. Zmrzlikar, Mat. Pleša.

Poduk za sv. birmo

se dobi v tiskarni sv. Cirila v Mariboru.
Iztis velja 12 kr.

Na Dobravi

blizo Zaspa (pošta Javornik) na Gorenjskem dobi službo duhovnik, ki more še opravljati ob nedeljah in praznikih službo božjo. — Stanovanje je lepo in zraven lep vrt: zdrav kraj in dotična plača lep pripomoček za vsakega duhovnika. Več o tem se izvé pri županu na Dobravi, gosp. Fr. Bancej-i. 3-3